

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118209795
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118209795.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Gabriely Világiovej v spore žalobcu: R. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, XXX XX R., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: R. Y., so sídlom R. XX, XXX XX U., Z.: XX XXX XXX, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 20Csp/169/2018-47 z 07.01.2019 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaných strán sporu súd prvej inštancie svojim rozsudkom výrokom I. určil tam špecifikovanú zmluvnú podmienku za neprijateľnú, výrokom II. zamietol žalobu v prevyšujúcej časti (v časti nároku na primerané finančné zadostučinenie) a výrokom III. vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Druhý, zo strany žalobcu v tomto odvolaní napadnutý výrok o zamietnutí žaloby (v časti nároku na primerané finančné zadostučinenie) odôvodnil tým, že žaloba je v tejto časti podaná predčasne, pretože nárok na primerané finančné zadostučinenie si možno uplatniť až po právoplatnosti rozhodnutia o porušení práva alebo povinnosti dodávateľa voči spotrebiteľovi. Uvedené oprel o ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007Z.z. Tretí výrok, o trovách konania odôvodnil pomerom úspechu tej ktorej strany, poukazujúc na ust. § 255 ods. 2 CSP.

3. Ako už bolo vyššie uvedené, výroky II. a III. včas podaným odvolaním napadol žalobca, nestotožňujúc sa s názorom súdu prvej inštancie o tom, že žalobu o primerané finančné zadostučinenie možno podať až po právoplatnosti rozhodnutia o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Mal za to, že súd prvej inštancie tak dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec aj nesprávne právne posúdil. Navrhol rozsudok v ním napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaný sa ku podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolania boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektami (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok v napadnutej časti je nutné zrušiť.

6. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanými nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci, i to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (ku tomu pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

8. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Citované ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu.

10. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalobca ako spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a tiež má právo domáhať sa, aby sa dodávateľ zdržal protiprávneho konania, odstránil protiprávny stav a za podmienky, že si na súde úspešne uplatní porušenie práva, alebo povinnosti stanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa má právo aj na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva, alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá.

11. Z citovaného zákonného ustanovenia však nevyplýva imperatív, aby žalobu o primerané finančné zadosťučinenie bolo možné podať spotrebiteľom až po právoplatnosti rozhodnutia o porušení práv alebo povinnosti dodávateľa voči spotrebiteľovi. Práve naopak, je na výbere spotrebiteľa, aký postup zvolí, t.j. či si nárok na ochranu spotrebiteľských práv a nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatní v jednej žalobe, alebo dvoma samostatnými žalobami. Trvať na tom, že tak môže výlučne urobiť iba dvoma samostatnými žalobami, najprv žalobou na ochranu spotrebiteľských práv a až po právoplatnosti tohto konania, v ktorom by bolo konštatované porušenie práv alebo povinnosti dodávateľa voči spotrebiteľovi, žalobu o primerané finančné zadosťučinenie, by bolo iba vyrábaním „žalób na žalób“.

12. Z uvedeného vyplýva, že s tvrdením žalobcu v odvolaní voči rozsudku súdu prvej inštancie v časti namietaného neúplne zisteného skutkového stavu a s tým súvisiaceho nesprávneho právného posúdenia veci možno súhlasiť, v dôsledku čoho sa súd prvej inštancie potom vôbec nezaoberal priznaním primeraného finančného zadosťučinenia.

13. Odvolaciemu súdu tak potom neostávalo nič iné, ako postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výrokoch II. a III. a postupom podľa § 391 CSP v rozsahu zrušenia vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Bude preto úlohou súdu prvej inštancie odstrániť odvolacím súdom všetky vytýkané nedostatky, pri svojom novom rozhodnutí zohľadniť všetky aspekty načrtnuté odvolacím súdom, následne znovu vo veci rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP aj riadne a náležite odôvodniť.

15. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).